

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.03.2001
KOM(2001) 109 endelig

2000/0139 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets
marked for posttjenester**

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 250, stk. 2)

BEGRUNDELSE

Kommissionen forelægger hermed et ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester. De ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har fremsat ved førstebehandlingen, og som Kommissionen kan acceptere, er indarbejdet i det ændrede forslag.

1. INDLEDNING

a) Baggrund

Kommissionen vedtog sit forslag den 30. maj 2000, og det blev formelt oversendt til Europa-Parlamentet og Rådet den 14. juli 2000.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 29. november 2000. Regionsudvalget afgav udtalelse den 13. december 2000. Europa-Parlamentet vedtog en beslutning ved førstebehandlingen den 14. december 2000 og fremsatte ændringsforslag til Kommissionens forslag.

b) Direktivets formål

Formålet med direktivet er at efterkomme den bestemmelse i direktiv 97/67/EF, der siger, at der skal ske en yderligere gradvis og kontrolleret åbning af postmarkedet pr. 1. januar 2003, at fastsætte en tidsplan for den yderligere åbning og at regulere forskellige spørgsmål med henblik på at sikre, at det indre marked for posttjenester fungerer gnidningsløst.

2. EP-ÆNDRINGSFORSLAG, SOM KOMMISSIONEN HAR ACCEPTERET

Ud af de 47 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har vedtaget ved førstebehandlingen, kan Kommissionen acceptere 10 i deres helhed og 1 delvist, dvs. i alt 11.

Ændringsforslag, der er accepteret i deres helhed: 2, 6, 7, 24, 28, 29, 32, 39, 41 og 58.

Ændringsforslag, der er delvist accepteret: 46.

Kommissionen har accepteret de ændringsforslag, som:

- understreger Fællesskabets samfundsmæssige opgaver - nærmere bestemt et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialbeskyttelsesniveau;
- understreger fordelene ved øget konkurrenceevne;
- understreger, at hver medlemsstat selv fastsætter standarderne og kvalitetsniveauet for befordringspligten;

- styrker de nationale forvaltningsmyndigheders rolle;
- udbygger kravene i forbindelse med klageproceduren;
- forbedrer udformningen eller placeringen af eksisterende ændringer.

3. ÆNDRINGSFORSLAG, SOM KOMMISSIONEN IKKE HAR ACCEPTERET

Kommissionen har ikke accepteret 36 af de 47 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har stillet. Der er nedenfor givet en begrundelse herfor, og om muligt er ændringsforslagene grupperet i større kategorier:

Konkurrencefordele og eneretsområdets udstrækning

(Ændringsforslag 8, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 og 38)

Med ændringsforslag 8 forsøges det med urette at begrænse fordelene ved et omfattende postnetværk til nogle enkelte medlemsstater, men et sådant omfattende netværk er en fordel i alle medlemsstater. Ændringsforslaget vil også begrænse anvendelsen af traktatens konkurrenceregler på de befordringspligtige virksomheder. I artikel 86 er der allerede taget hensyn til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse.

Med ændringsforslag 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 og 38 indsættes der en generel vægtgrænse for eneretsområdet på 150 g og fire gange den offentlige takst for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori, hvilket kun vil åbne 6 % af de befordringspligtige virksomheders indtægter fra postvirksomhed for konkurrence (sammenlignet med 20 % i forslaget). Det ville også blive muligt at give eneret på adresserede reklameforsendelser og udgående grænseoverskridende post under 150 g, men det vil indebære, at afgørende fordele ved markedsåbningen går tabt. Disse ændringer vil ikke skabe reel konkurrence og er derfor et helt utilstrækkeligt skridt. Ændringsforslag 38 vil også give mulighed for at udvide postmonopolerne, hvilket er i modstrid med det krav, at direktivet skal øge og ikke begrænse markedsåbningen.

Tidsplanen for yderligere åbning

(Ændringsforslag 1, 23, 26, 33, 38, 44)

I ændringsforslag 1 udelades passusen om en tidsplan for beslutningerne om yderligere åbning af markedet med det formål at skabe et indre marked for posttjenester fra beskrivelsen af det eksisterende direktiv 97/67/EF. Det er imidlertid forkert at citere selektivt fra direktivet og give et forvrænget billede af hensigterne med det, hvilket dette ville have til følge.

Ændringsforslag 23, 26 og 38 ville gøre den tidsplan for beslutninger, der er fastsat i Kommissionens forslag, til en gennemgang med ubestemt tidsfrist. En sådan isoleret gennemgang vil skabe forvirring og medføre endeløse diskussioner om lovgivernes hensigter. Desuden bør målet "gradvis og kontrolleret liberalisering" ikke opgives, da det er et grundlæggende princip i det nuværende direktiv. Desuden bør

konklusionerne fra EU-topmødet i Lissabon, hvor der kræves en strategi for et fuldt funktionsdygtigt indre marked for posttjenester, ikke glemmes. Et yderligere skridt som fastlagt i Kommissionens forslag indebærer en klar tidsplan, hvor der for alle markedsaktører skabes sikkerhed for, at markedsåbningsprocessen vil fortsætte i 2007 og derudover.

Ændringsforslag 33 og 44 har til formål at udsætte datoen for udløbet af direktivets anvendelsesperiode fra udgangen af 2006 til udgangen af 2008. Denne frist er for lang til, at lovgiverne erkender behovet for at fremskynde processen på dette område, således som det kræves i konklusionerne fra Lissabon-topmødet. Når direktivet udløber, vil reguleringen af postsektoren udelukkende ske på grundlag af traktatens konkurrencebestemmelser.

Befordringspligtjenester

(Ændringsforslag 10, 12, 15, 27 og 36)

Ændringsforslag 10, som understreger den dynamiske karakter af befordringspligtbegrebet, er unødvendigt, da dette princip allerede er indeholdt i det eksisterende direktivs artikel 5.

Ændringsforslag 12 tager sigte på behovet for at tage fornyet stilling til opfyldelsen af befordringspligten som omhandlet i artikel 3. Dette ligger imidlertid ud over, hvad der kræves i artikel 7.

I ændringsforslag 15 gøres der opmærksom på, at der må tages hensyn til, at omkostningerne ved befordringspligten er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat. Det er der imidlertid allerede taget højde for i det eksisterende direktiv, idet de nationale forvaltningsmyndigheder har forskellige metoder til rådighed for at sikre, at befordringspligten opfyldes.

Ændringsforslag 27 ville indebære, at konkurrenter på befordringspligtområdet skal bidrage til omkostningerne ved REIMS II-aftalen om vederlag for omdeling af indgående grænseoverskridende post. Det vil imidlertid være forkert at afkræve konkurrenter betaling af REIMS II-omkostninger, da REIMS II er en kommerciel aftale mellem en række befordringspligtige virksomheder (den udløber i december 2001).

Ændringsforslag 36 ville give medlemsstaterne mulighed for at fastsætte yderligere krav til befordringspligtjenesterne. Det er imidlertid ikke nødvendigt, da medlemsstaterne i henhold til artikel 3 i det eksisterende direktiv allerede har lov til at træffe afgørelse om et niveau for befordringspligtjenesterne, der ligger højere end det harmoniserede minimumsniveau.

Sociale og beskæftigelsesmæssige spørgsmål

(Ændringsforslag 13, 47 og 49)

Ændringsforslag 13 vedrører nedgangen i beskæftigelsen på andre forsyningspligtmarkeder, hvor der delvis er sket en kompensation ved højere beskæftigelse hos private aktører. Dette er ikke relevant for forslaget, da det i postsektoren er andre aktører og et andet markedsmiljø, der er berørt.

Med ændringsforslag 47 forsøges målet med det eksisterende direktiv ændret ved at gøre fremme af et højt niveau for beskæftigelse og social sikring til et nyt yderligere krav. Dette ligger ikke inden for rammerne af det mandat, der gives i artikel 7, og ville desuden være af tvivlsom juridisk holdbarhed.

Ændringsforslag 49 vedrører yderligere ordninger, der skal sikre beskæftigelsen i det offentlige, og er på samme måde ikke relevant for forslaget.

Konklusionerne fra topmødet i Lissabon

(Ændringsforslag 4 og 46)

Ændringsforslag 4 indebærer en ændring af konklusionerne af topmødet i Lissabon, idet der indsættes "den gradvise og kontrollerede" foran "liberalisering", og idet den sætning, hvori der står, at målet er, at det indre marked kommer til at fungere fuldt ud på posttjenestemarkedet, fjernes. Konklusionerne og ordlyden af dem er korrekt gengivet i forslaget og bør ikke efterfølgende ændres for at afsvække dem. Ændringsforslag 46 (2.-5. punktum) indeholder en unødvendig grundig omtale af konklusionerne fra topmødet i Lissabon vedrørende tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

Særtjenester

(Ændringsforslag 11 og 35)

Disse ændringsforslag ville indebære, at begrebet særtjenester fjernes helt fra forslaget. En klar definition af særtjenester er imidlertid nødvendig for at modernisere de lovgivningsmæssige rammer og for at skabe ensartethed i de principper, der anvendes for eneretsområderne, samt for at sikre, at nye tjenester uden for befordringspligtområdet kan udvikles frit i overensstemmelse med kundernes behov.

Adgang

(Ændringsforslag 31 og 55)

Ændringsforslag 31 fjerner omtalen af ikke-diskriminerende adgang i betragtningerne, mens den relevante artikel bibeholdes. Dette er ikke logisk: adgang til dominerende monopoler er under alle omstændigheder et meget vigtigt spørgsmål, og en række sager viser, at der er behov for klart fastsatte principper i direktivet for at sikre lighed for alle aktører.

Ændringsforslag 55 er et forsøg på at fastsætte et gensidighedskrav for adgang til posttjenester i medlemsstaterne. Gensidighed kan imidlertid ikke anvendes som grundlag for et harmoniseringsdirektiv.

Informationsudveksling

(Ændringsforslag 30 og 42)

Med ændringsforslag 30 kræves der bedre informationsudveksling mellem de nationale forvaltningsmyndigheder og EU's myndigheder, mens ændringsforslag 42 vedrører indførelse af et forvaltningsudvalg, der skal bistå Kommissionen.

Medlemsstaterne kan imidlertid allerede nu lade deres nationale myndigheder repræsentere i det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 21 i det eksisterende direktiv, og der er ikke noget dokumenteret behov for et yderligere udvalg. Disse ændringsforslag er derfor unødvendige.

Forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse

(Ændringsforslag 34 og 37)

Disse ændringsforslag vedrører forebyggelse af forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse ved at ophæve befodringspligten, hvis det ud fra postforsendelsers emballage kan konstateres, at deres indhold er racistisk orienteret. Direktiv 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse indeholder imidlertid allerede mere passende bestemmelser herom. Der er ingen grund til at gentage bestemmelserne i dette direktiv i andre direktiver, og under alle omstændigheder er dette spørgsmål ikke relevant for markedsåbningen (som er emnet for direktivforslaget).

Andre spørgsmål: høring, udligningsfonden og forvaltningsmyndighedernes opgaver

(Ændringsforslag 5, 25 og 43)

I ændringsforslag 5 understreges behovet for en grundig gennemgang i relation til den rapport, der skal udarbejdes i henhold til artikel 23. Der ser i ændringsforslag 5 ud til at være en sammenblanding af behovet for at forelægge et forslag om markedsåbning (i artikel 7) og det særskilte krav (i artikel 23) om anvendelsen af hele direktivet.

I ændringsforslag 25 gives udtryk for, at man foretrækker eneretsområdet frem for en udligningsfond. Det eksisterende direktiv er imidlertid neutralt på dette punkt, da det fastsætter en blanding af midler for at sikre, at befodringspligten opfyldes. Det ville ikke være rigtigt nu at søge at påvirke medlemsstaterne til ikke at indføre en udligningsfond eller tilladelsesordning f.eks.

Ændringsforslag 43 vedrører en ændring af artikel 22, hvor de nationale forvaltningsmyndigheders opgaver defineres. Det er ikke hensigtsmæssigt, da forslaget vedrører de ændringer, som udspringer af artikel 7, og forvaltningsmyndighedernes opgaver er allerede defineret i det nuværende direktiv.

4. KONKLUSION

Kommissionen har accepteret 11 ud af de 47 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har fremsat ved førstebehandlingen, enten helt eller delvist.

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen hermed sit oprindelige forslag under hensyn til disse ændringsforslag.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95, og

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet erklærede i sin resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester⁵, at et af de vigtigste mål for Fællesskabets postpolitik er at forene en gradvis og kontrolleret åbning af postmarkedet og en varig garanti for opfyldelse af befordringspligten.
- (2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet⁶ er der fastlagt en lovgivningsmæssig ramme for postsektoren på fællesskabsplan, herunder foranstaltninger der skal sikre, at befordringspligten opfyldes, maksimumgrænser for de posttjenester, som medlemsstaterne kan give deres befordringspligtige virksomhed(er) eneret på med henblik på at opfylde befordringspligten, og en tidsplan for beslutningerne om yderligere åbning af markedet med det formål at skabe et indre marked for posttjenester.
- (3) I traktatens artikel 16 understreges den plads, som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse indtager i Unionens fælles værdinormer, og den rolle, som de spiller med henblik på at fremme social og territorial samhørighed. I samme artikel hedder det

¹ EFT

² EFT

³ EFT

⁴ EFT

⁵ EFT C 48 af 16.2.1994, s. 3.

⁶ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

også, at der skal sørges for, at sådanne tjenester ydes på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres opgaver.

- (4) I Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 1999 om posttjenester⁷ og i beslutning af 18. februar 2000 ligeledes om posttjenester⁸ understreges posttjenesternes økonomiske og sociale betydning og behovet for at fastholde et højt kvalitetsniveau for tjenester, der er omfattet af befordringspligten.

(4a) De beskrevne foranstaltninger skal udformes sådan, at også Fællesskabets sociale opgaver i henhold til artikel 2 i traktaten – nemlig et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialt beskyttelsesniveau – gennemføres som mål.

(4b) Postnettet i landdistrikter, i bjergområder og på øer spiller en vigtig rolle for integrationen af virksomheder i den nationale/global økonomi og for opretholdelsen af social samhørighed og beskæftigelse i disse landdistrikter. Desuden kan postkontorerne i landdistrikterne, i bjergområderne og på øerne fungere som et vigtigt infrastrukturnet for den almene adgang til nye kommunikationsteknologier.

- (5) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 nævnes to områder inden for posttjenester, hvor der kræves en indsats fra Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive beføjelser. For det første skal der inden udgangen af 2000 fastlægges en strategi for fjernelse af hindringer for tjenesteydelser, dvs. posttjenester. For det andet skal der sættes mere skub i liberaliseringen på områder som posttjenester. Målet er, at det indre marked kommer til at fungere fuldt ud på posttjenesteområdet.

(5a) Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 var også af den opfattelse, at det er væsentligt, at der som et led i det indre marked og en videnbaseret økonomi fuldt ud tages hensyn til traktatens bestemmelser om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og om de virksomheder, som det pålægges at levere sådanne tjenesteydelser.

- (6) Kommissionen har foretaget en grundig gennemgang af Fællesskabets postsektor og har i den forbindelse også iværksat undersøgelser af den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling i sektoren samt foretaget omfattende høringer af de berørte parter.

- (7) Fællesskabets postsektor kræver en moderne lovgivningsmæssig ramme, som **navnlig** har til formål at fremme det indre marked for posttjenester, således at sektoren kan konkurrere med **En forøget konkurrenceevne skal muliggøre postsektorens integrering i** alternative kommunikationsformer og opfylde brugernes ændrede og voksende behov **en forbedring af kvaliteten af de tjenester, der ydes de stadigt mere krævende brugere.**

- (8) ~~Det høje effektivitetsniveau, som den fri udveksling af tjenesteydelser på dette område medfører, gør det muligt at nå~~ Det grundlæggende mål, nemlig at sikre **garantere** en bæredygtig opfyldelse af befordringspligten på et ensartet grundlag i hele Fællesskabet i overensstemmelse med de kvalitetskrav, der er fastsat **fastlagt af medlemsstaterne i**

⁷ EFT C 104 af 14.4.1999, s. 134.

⁸ B5-0116/2000, endnu ikke offentliggjort i EFT.

overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 97/67/EF, kan nås, såfremt muligheden for at give eneret på tjenester bevares på dette område, og såfremt der samtidig sikres fri udveksling af tjenesteydelser i et sådant omfang, at effektivitetsniveauet er højt.

- (9) De konkurrencemæssige fordele, som beforderingspligtige virksomheder, som er effektive og fleksible over for kundernes efterspørgsel, har, kan være med til at opveje eventuelle yderligere omkostninger, som skyldes beforderingspligten, og som ikke kan dækkes kommercielt.
- (10) Erfaringerne har vist, at anvendelsen af prisgrænsen som det eneste middel til at fastsætte den ekstra fordel, som eksprestjenester giver, ikke længere er praktisk, da der nu findes eksprestjenester, der indebærer en ekstra fordel, og som ligger under prisgrænsen.
- (11) Der bør derfor defineres en kategori omfattende "særtjenester", som opfylder særlige kundebehov; denne kategori bør omfatte alle tjenester med de krævede ekstra fordele; der bør ikke kunne gives eneret på disse tjenester, uanset sådanne forsendelsers vægt eller pris; i den forbindelse falder post ikke uden for eneretsområdet blot ved at blive sendt elektronisk med henblik på udprintning et andet sted.
- (12) Den forventede stigning i efterspørgslen i postsektoren som helhed på mellemlang sigt vil bidrage til at opveje det tab af markedsandele, som de beforderingspligtige virksomheder kan komme ud for som følge af en yderligere markedsåbning, hvilket er en ekstra garanti for, at beforderingspligten vil blive opfyldt.
- (13) Blandt de faktorer, der påvirker beskæftigelsen inden for postsektoren, er den teknologiske udvikling og markedets krav om effektivitetsgevinster de vigtigste. Markedsåbningen spiller en mindre fremtrædende rolle. Markedsåbningen vil bidrage til at gøre postmarkederne større generelt. Eventuelle nedskæringer i personalet hos de beforderingspligtige virksomheder som følge af sådanne foranstaltninger (eller forventningen om dem) vil sandsynligvis blive opvejet af den deraf følgende vækst i beskæftigelsen blandt private virksomheder og nye virksomheder på markedet.
- (14) Der bør på fællesskabsplan fastlægges en tidsplan for en gradvis og kontrolleret åbning af brevpostmarkedet, som giver alle de beforderingspligtige virksomheder tilstrækkelig tid til at indføre de yderligere moderniserings- og struktur-omlægningsforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre deres overlevelse på lang sigt på de nye markedsbetingelser. Medlemsstaterne skal også have tilstrækkelig tid til at tilpasse deres lovgivning til et mere åbent miljø. Den yderligere markedsåbning bør derfor ske skridt for skridt, hvor der i første omgang sker en væsentlig, men kontrolleret åbning af markedet, hvorefter der på grundlag af en fornyet gennemgang af markedet skal fremsættes forslag om et yderligere skridt.
- (15) Det bør sikres, at den næste fase i markedsåbningen er af omfattende karakter og samtidig opnåelig i praksis for medlemsstaterne.
- (16) En generel nedsættelse af vægtgrænsen for de tjenester, som de beforderingspligtige virksomheder kan få eneret på, til 50 g kombineret med en fuldstændig åbning af markedet for udgående grænseoverskridende post og eksprestjenester udgør en relativt simpel og kontrolleret næste fase, som ikke desto mindre er væsentlig.

- (17) Almindelige brevforsendelser på mellem 50 g og 350 g udgør i gennemsnit inden for Fællesskabet omkring 16 % af de befordringspligtige virksomheders samlede indtægter ved postvirksomhed. Udgående grænseoverskridende post og eksprestjenester under prisgrænsen udgør i gennemsnit inden for Fællesskabet yderligere omkring 4 % af de befordringspligtige virksomheders samlede indtægter ved postvirksomhed.
- (18) En prisgrænse for de tjenester, som der kan gives eneret på, på to og en halv gange den offentlige takst for en brevsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori er passende i kombination med en vægtgrænse på 50 g, når en sådan finder anvendelse.
- (19) En vægtgrænse på 50 g for almindelige indenlandske brevforsendelser er praktisk, da den ikke indebærer en risiko for, at den vil blive omgået ved en kunstig stigning i de enkelte brevsendelsers vægt, da de fleste brevforsendelser vejer under 20 g.
- (20) Adresserede reklameforsendelser udgør allerede i de fleste medlemsstater et dynamisk og voksende marked med store udsigter for vækst, mens der i de resterende medlemsstater er et betydeligt vækstpotentiale. Markedet for adresserede reklameforsendelser er allerede i vidt omfang åbent for konkurrence i seks medlemsstater. Den bedre servicefleksibilitet og prisfastsættelse som følge af konkurrencen vil stille adresserede reklameforsendelser bedre i forhold til alternative kommunikationsmedier. Dette vil til gengæld sandsynligvis medføre nye former for forsendelser som en yderligere følgevirkning og styrke postsektorens position som helhed. I det omfang det er nødvendigt for at sikre, at befordringspligten opfyldes, bør det fastsættes, at der stadig kan gives eneret på adresserede reklameforsendelser inden for ovennævnte vægt- og prisgrænse på 50 g og to og en halv gange den offentlige takst for en brevsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori.
- (21) Udgående grænseoverskridende post er allerede de facto åben for konkurrence i de fleste medlemsstater. Det er ikke nødvendigt at give eneret herpå for at sikre, at befordringspligten opfyldes, da den i gennemsnit kun udgør 3 % af de samlede indtægter ved postvirksomhed. Hvis dette marked åbnes de jure, får de forskellige postvirksomheder mulighed for at indsamle, sortere og transportere al udgående grænseoverskridende post og levere den i medlemsstaterne, men kun i det omfang lovgivningen i den enkelte medlemsstat tillader dette.
- (22) Hvis indgående grænseoverskridende post åbnes for konkurrence, bliver det muligt at omgå grænsen på 50 g ved at sende en del af de indenlandske masseforsendelser et andet sted fra, hvorved virkningerne bliver uforudsigelige. Angivelse af brevsendelsernes oprindelse kan indebære yderligere vanskeligheder med håndhævelsen. En vægtgrænse på 50 g for almindelige indgående grænseoverskridende brevforsendelser og adresserede reklameforsendelser ligesom for almindelige indenlandske brevforsendelser er praktisk, da den ikke indebærer en risiko for omgåelse enten på denne måde eller gennem en kunstig stigning i de enkelte forsendelsers vægt.
- (23) Det er vigtigt nu at fastsætte en tidsplan med henblik på et yderligere skridt hen imod gennemførelse af det indre marked for posttjenester, både af hensyn til opfyldelsen af befordringspligten på lang sigt og af hensyn til den fortsatte udvikling af moderne og effektive postvæsen.

- (24) ~~Der **Det** bør fastsættes en yderligere periode, inden for hvilken **også fortsat være muligt for** medlemsstaterne ~~fortsat kan~~ **at** give deres befordringspligtige virksomhed(er) eneret på visse posttjenester. ~~Denne yderligere periode~~ **Dette** vil give de befordringspligtige virksomheder mulighed for at afslutte processen med ~~at tilpasse deres aktiviteter og menneskelige ressourcer~~ **tilpasning** til den øgede konkurrence, uden at deres finansielle balance forrykkes, og dermed uden at ~~opfyldelsen~~ **sikringen** af befordringspligten bringes i fare.~~
- (25) Der bør defineres nye vægt- og prisgrænser, og det bør fastsættes, hvilke tjenester de kan anvendes på, ligesom det bør bestemmes, at der skal foretages en fornyet gennemgang og træffes beslutning om yderligere markedsåbning.
- (26) Foranstaltninger vedtaget af en medlemsstat, herunder etablering af en udligningsfond, ændringer i en sådan fonds virksomhed eller udbetalinger fra en sådan fond, kan indebære støtte ydet af en medlemsstat eller gennem andre statslige ressourcer i en hvilken som helst form som efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1, som på forhånd skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 3.
- (27) Muligheden for at give tilladelser til konkurrenter på befordringspligtområdet kan kombineres med et krav om, at disse skal levere befordringspligtige tjenester.
- (27a) I henhold til direktiv 97/67/EF udpeger hver medlemsstat en eller flere nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren, der er retligt selvstændige og driftsmæssigt uafhængige af postvirksomhederne. I betragtning af det europæiske postmarkeds indre dynamik bør de nationale forvaltningsmyndigheders vigtige rolle anerkendes og fremmes yderligere. I henhold til artikel 9 i direktiv 97/67/EF kan medlemsstaterne gå videre end dette direktivs mål.**
- (28) Medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder bør kombinere indførelsen af sådanne **alle tilladelser med krav om, at forbrugerne af tjenester leveret af indehavere af tilladelser** skal have gennemsigtige, enkle og billige procedurer til rådighed i forbindelse med klager, uanset om disse vedrører de(n) befordringspligtige virksomhed(er)s tjenester eller tjenester leveret af virksomheder, der er indehavere af tilladelser, herunder indehavere af individuelle tilladelser. Disse procedurer bør desuden kunne gøres gældende af brugere af alle posttjenester, uanset om der er tale om befordringspligtige tjenester eller ej. **Sådanne procedurer bør også omfatte procedurer for fastlæggelsen af ansvaret for tab af eller skader på forsendelser.**
- (29) De befordringspligtige virksomheder leverer normalt tjenester, f.eks. til erhvervskunder, til firmaer, der indsamler post hos forskellige kunder, og til massepostafsendere, hvilket giver dem mulighed for at gå ind i postkæden i forskellige led og på forskellige betingelser i sammenligning med standardbrevtjenester. De befordringspligtige virksomheder bør i så fald overholde principperne om gennemsigthed og ikke-diskriminering, både over for forskellige kunder og i forholdet mellem kunder og deres egne ligestillede tjenester. Det er også nødvendigt, at disse tjenester er til rådighed for privatkunder, som sender post på lignende betingelser, idet der ikke må ske diskriminering ved levering af tjenester.
- (30) På baggrund af de klager, som der har været over visse befordringspligtige virksomheder i de seneste år, bør det fastsættes, at medlemsstaterne vedtager bestemmelser, der skal sikre, at de befordringspligtige virksomheder ikke

krydssubsidierer tjenester uden for eneretsområdet med indtægter fra tjenester på eneretsområdet, undtagen i det omfang det kan påvises, at det er strengt nødvendigt for at opfylde særlige befordringsforpligtelser **som fastsat af medlemsstaterne, jf. artikel 3 i direktiv 97/67/EF, som ændret ved dette direktiv.** Medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder bør derfor vedtage bestemmelser herom og meddele Kommissionen disse bestemmelser.

- (31) I betragtning af ændringerne bør datoen for udløbet af anvendelsesperioden for direktiv 97/67/EF udskydes til den 31. december 2006.
- (32) Direktiv 97/67/EF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte.
- (33) Dette direktiv berører ikke traktatens bestemmelser om konkurrence og fri udveksling af tjenesteydelser, således som der specielt er gjort rede for i Kommissionens meddelelse om anvendelse af konkurrencereglerne på postsektoren og på vurderingen af visse statslige foranstaltninger i relation til posttjenester⁹ -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 97/67/EF foretages følgende ændringer:

- 1. I artikel 2 indsættes som nr. 20):

"20) *Særtjenester*: tjenester, som klart adskiller sig fra befordringspligtjenester, som opfylder særlige kundekrav, og som giver visse ekstra fordele, som standardbrevtjenesterne ikke giver. Ekstra fordele er for eksempel levering efter aftale, mulighed for at ændre bestemmelsessted eller modtager under selve befordringen eller hvis levering på det første bestemmelsessted ikke kan lade sig gøre, sporing, garanteret leveringstid, mere end et afleveringsforsøg, levering i henhold til den af kunden angivne prioritering eller rækkefølge.

Afhentning hos afsenderen uden disse ekstra fordele er ikke en særtjeneste.

Elektronisk forsendelse til virksomheden og/eller elektronisk modtagelse i virksomheden med henblik på sortering, printning og/eller behandling af post betragtes ikke som en ekstra fordel efter nr. 1).

Eksprespost er en særtjeneste, der ud over hurtigere og mere pålidelig indsamling, befordring og levering er kendetegnet ved, at den giver nogle af eller samtlige følgende ekstra fordele: afhentning på afsenderens adresse, aflevering til modtageren selv eller dennes befuldmægtigede repræsentant; garanteret levering senest en bestemt dag, mulighed for at ændre bestemmelsessted eller modtager under selve befordringen, levering af modtagelseskvittering til afsenderen, sporing, personaliseret kundebehandling og tilbud om en række tjenester i overensstemmelse med behovene."

⁹ EFT C 39 af 6.2.1998, s. 2.

2. Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

1. I det omfang det er nødvendigt for at opfylde beforderingspligten, kan medlemsstaterne fortsat give de(n) beforderingspligtige virksomhed(er) eneret på visse standardposttjenester. Disse tjenester omfatter kun indsamling, sortering, transport og omdeling af almindelige indenlandske brev-forsendelser og indgående grænseoverskridende brevforsendelser inden for begge følgende vægt- og prisgrænser. Vægtgrænsen er 50 g. Denne vægtgrænse gælder ikke, hvis prisen er lig med eller over to og en halv gange den offentlige takst for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste kategori.

I tilfælde af gratis postbefordring for blinde og svagtseende kan der tillades undtagelser fra vægt- og prisbetingelserne.

I det omfang det er nødvendigt for at opfylde beforderingspligten, kan der fortsat gives eneret på adresserede reklameforsendelser inden for de i første afsnit nævnte pris- og vægtgrænser.

2. Der kan ikke gives eneret på udgående grænseoverskridende brev-forsendelser, dokumentudveksling og særtjenester, herunder eksprespost.

I forbindelse med særtjenester er det ikke nok at sende post elektronisk blot med henblik på udprintning et andet sted for at undgå eneretten på indgående grænseoverskridende post.

3. Som et yderligere skridt hen imod gennemførelsen af det indre marked for posttjenester, træffer Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2005 afgørelse om fra den 1. januar 2007 at åbne postmarkedet yderligere.

Forslag med henblik herpå forelægges af Kommissionen inden den 31. december 2004 efter en fornyet gennemgang af sektoren, som skal være koncentreret om behovet for at sikre, at beforderingspligten opfyldes på en rationel måde i et konkurrencepræget markedsmiljø.

På Kommissionens anmodning giver medlemsstaterne alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre denne fornyede gennemgang."

3. I artikel 9 12 indsættes som stk. 6 femte led:

~~"6.~~ hvis beforderingspligtige virksomheder anvender særlige takster, f.eks. for tjenester for erhvervslivet, afsendere af masseforsendelser eller for virksomheder, der indsamler post fra forskellige kunder, skal de anvende principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering, både med hensyn til takster og de dertil knyttede betingelser. Der skal ved taksterne tages hensyn til de omkostninger, der spares i forhold til standardtjenester, der omfatter samtlige ydelser i forbindelse med indsamling, befordring, sortering og levering af enkelte forsendelser, og de skal sammen med de dertil knyttede betingelser gælde ens over for forskellige kunder og i forholdet mellem kunder og de beforderingspligtige virksomheders ligestillede tjenesteelementer.

Sådanne takster skal også gælde privatkunder, der sender post på lignende betingelser."

4. I artikel 12 indsættes som sjette led:

"- krydssubsidiering af befordringspligtjenester uden for eneretsområdet med indtægter fra tjenester på eneretsområdet er forbudt, undtagen i det omfang det godtgøres, at det er strengt nødvendigt for at opfylde særlige befordringspligter på området med konkurrence; medlemsstaternes forvaltnings-myndigheder indfører bestemmelser herom og underretter Kommissionen om disse foranstaltninger."

(4a) Artikel 19, stk. 1, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at der fastsættes gennemsigtige, enkle og økonomisk overkommelige procedurer for behandlingen af klager fra brugerne, særlig i tilfælde af bortkomst, tyveri eller beskadigelse af forsendelser eller manglende overholdelse af kvalitetsstandarderne (herunder procedurer for placering af ansvaret, hvor flere operatører er involveret)."

5. I artikel 19, stk. 1, indsættes som andet punktum:

"Medlemsstaterne skal sikre, at dette princip bør også anvendes på brugere af posttjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten."

6. I artikel 27 ændres "31. december 2004" til "31. december 2006".

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, de udsteder på direktivets område.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester.

2. BUDGETPOST

Ingen, kun administrative udgifter.

3. RETSGRUNDLAG

EF-traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95 som ændret ved Amsterdam-traktaten.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

I direktiv 97/67/EF (postdirektivet), der blev vedtaget af Rådet, Parlamentet og Kommissionen den 15. december 1997, blev der i artikel 7 fastsat en tidsplan for en yderligere gradvis og kontrolleret åbning af markedet for posttjenester, især med henblik på grænseoverskridende post og adresserede reklameforsendelser, fra den 1. januar 2003. I henhold til artiklen skal der desuden foretages en fornyet gennemgang af pris- og vægtgrænserne.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon i marts i år nævnes to områder inden for posttjenester, hvor der kræves en indsats fra Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive beføjelser. For det første skal der "inden udgangen af 2000 [udarbejdes] en strategi for fjernelse af hindringer for tjenesteydelser" (herunder posttjenester), og for det andet skal der sættes "mere skub i liberaliseringen på områder som ... posttjenester ...". Målet er at nå frem til et fuldt operationelt indre marked på disse områder.

Markedsudviklingen i de seneste måneder og år har i høj grad understreget det presserende behov for, at der træffes afgørelse om yderligere markedsåbning, idet de befordringspligtige virksomheders aktiviteter også er begyndt at omfatte markeder med konkurrence gennem opkøb og alliancer, som på grund af den fortsatte monopolstilling har givet anledning til bekymring på markedet. De befordringspligtige virksomheder er også i gang med en moderniseringsproces, som må støttes ved foranstaltninger, der skal fremme konkurrencen.

Det er nødvendigt med en væsentlig markedsåbning, hvis man skal nå frem til en gennemførelse af det indre marked for posttjenester, jf. konklusionerne fra EU-topmødet i Lissabon. Dette vil forbedre service-, kvalitets- og prisniveauet for postkunderne i hele EU, samtidig med at befordringspligten stadig vil blive opfyldt, idet det befordringspligtige virksomheders økonomiske balance ikke forrykkes.

I henhold til forslaget skal markedsåbningen finde sted i to faser. Den første fase, der skal gennemføres pr. 1. januar 2003, omfatter et eneretsområde på 50 g eller to og en halv gange den offentlige takst for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori undtagen a) udgående grænseoverskridende post og b) ekspresttjenester, hvor markedet skal åbnes helt. Det betyder, at i gennemsnit 20% af de befordringspligtige virksomheders

indtægter ved postvirksomhed åbnes for konkurrence, mens 50% af indtægterne fortsat vil ligge på eneretsområdet (sammenlignet med de nuværende 70%).

Anden fase i forslaget er, at Europa-Parlamentet og Rådet i 2005 på grundlag af et forslag, som Kommissionen skal forelægge i 2004, skal træffe afgørelse om, hvad den følgende fase i markedsåbningen skal være. Dette forslag skal være baseret på en fornyet gennemgang af sektoren, som skal være koncentreret om den fortsatte opfyldelse af befordringspligten i et konkurrencepræget miljø.

Forslaget indeholder desuden en hel række ledsageforanstaltninger, der skal ses på baggrund af markeds- og konkurrenceudviklingen, siden det nuværende direktiv blev vedtaget. Disse foranstaltninger anses for at være en betingelse for, at der kan finde en effektiv og rimelig markedsåbning sted i 2003. Heriblandt kan nævnes en definition af særtjenester, som adskiller sig fra standard-kundetjenester, og som opfylder særlige kundebehov (f.eks. ekspresttjenester), *som altid er uden for eneretsområdet*; overvågning af udligningsfondordninger, idet det i henhold til statsstøttere reglerne skal sikres, at sådanne fonde ikke står i et misforhold til omkostningerne ved at opfylde befordringspligten; anvendelse af specialtakster på en ikke-diskriminerende måde, herunder på samtlige af de befordringspligtige virksomheders tjenester, og opretholdelse af strenge regler for krydssubsidiering.

I henhold til forslaget skal hele postdirektivet (i den ændrede form) stadig være gældende efter den 31. december 2004 (hvor det ikke længere ville finde anvendelse, medmindre andet blev besluttet i medfør af artikel 7, stk. 3), nærmere bestemt indtil den 31. december 2006, hvis der ikke senest da er nået enighed om et yderligere forslag.

Ovennævnte forslag vil medføre en mere åben og fleksibel postsektor, som bedre kan opfylde alle brugeres behov og styrke EU økonomisk, samtidig med at en række vigtige samfundsmæssige opgaver løses, først og fremmest opfyldelsen af befordringspligten.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens fornyelse

1. januar 2001 til 31. december 2006.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE

6. UDGIFTERNES ART

7. FINANSIELLE VIRKNINGER (i del B)

Ingen.

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

9. OPLYSNINGER OM COST-EFFECTIVENESS

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

Formålet med direktivforslaget er at få det indre marked for posttjenester i EU til at fungere bedre. Virkningen af markedsåbningen forventes at blive øgede postmængder og indtægter og yderligere servicekvalitetsforbedringer kombineret med innovation og flere skræddersyede tjenester. En sådan udvikling vil befæste postsektorens position over for nye teknologier og gøre det muligt for hovedaktørerne at drage fordel af det potentiale, som ligger i e-handel og

tværeuropæiske økonomiske aktiviteter, specielt i forbindelse med storkunder som f.eks. finansielle institutioner, offentlige forsyningselskaber og postordrefirmaer.

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

I direktivet er der taget hensyn til, at posttjenester har en meget vigtig samfundsmæssig, regional og beskæftigelsesmæssig dimension. I direktivet anvendes derfor stadig en "gradvis og kontrolleret" strategi for markeds-åbningen, og det er koncentreret om de dele af markedet, hvor der er kraftig vækst, eller som allerede i et vist omfang er åbne, således at de befodrings-pligtige virksomheders tab af markedsandele udlignes af den generelle vækst på markedet. Med direktivet fastlægges der en rute for yderligere fremskridt i retning af at gennemføre det indre marked, idet der dog ikke fastlægges betingelser for arten af det næste skridt. Denne pragmatiske strategi vil gøre det muligt at vurdere erfaringerne ved skridtet i 2003, når de nye forslag skal udarbejdes i 2004 i henhold til direktivforslaget skal Kommissionen også stadig bistås af et udvalg, som obligatorisk skal høres (artikel 21).

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

I henhold til artikel 7 i forslaget til direktiv om yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester skal Kommissionen inden udgangen af 2004 forelægge et nyt forslag efter en fornyet gennemgang af sektoren, som skal være koncentreret om behovet for at sikre, at befodringspligten opfyldes i et konkurrencepræget markeds miljø. Kommissionen skal aflægge beretning til Parlamentet og Rådet inden udgangen af 2004.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (DEL A I SEKTION III I DET ALMINDELIGE BUDGET)

Den faktiske afsættelse af de nødvendige administrative ressourcer sker ved Kommissionens årlige afgørelse om ressourcefordeling, bl.a. under hensyntagen til antallet af ansatte og de supplerende beløb, der måtte være tildelt af budgetmyndigheden.

10.1 Indvirkningen på antallet af stillinger

Stillingsstype		Antal ansatte, der skal tilknyttes forvaltningen af foranstaltningen		Heraf		Varighed
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger	Ved anvendelse af eksisterende ressourcer i det pågældende generaldirektorat eller den pågældende tjeneste	Ved anvendelse af yderligere ressourcer	
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	1		1		1.1.2001 til 31.12.2006
	B					
	C	0,5		0,5		
	UNE*	2		2		
Andre ressourcer						
I alt		3,5		3,5		

* UNE: Udstationerede nationale eksperter.

10.2 De supplerende menneskelige ressourcers samlede finansielle virkning

3,5 x 108 000 EUR (omkostning pr. enhed) x 6 år; afsnit A1, A2, A4, A5 og A7.

10.3 Forøgelse af andre driftsudgifter som følge af foranstaltningen

(I tusind EUR)

Budgetpost (nr. og betegnelse)	Beløb		Beregningsmetode
	2005	2006	
A0 – 7031, møder i udvalg, som obligatorisk skal høres	19,5		Højst to møder om året 15 medlemsstater x 650 EUR x 2 = 19 500.
I alt	19,5		

De i ovenstående tabel opførte udgifter under afsnit A-7 vil blive afholdt inden for rammerne af de samlede bevillinger for Generaldirektoratet for det Indre Marked.

(I tusind EUR)

Budgetpost (nr. og betegnelse)	Beløb		Beregningsmetode
	2005	2006	
A0 – 701 Udgifter til tjenesterejser	9 750	9 750	Besøg af en dags varighed i hver EU-hovedstad = 650 EUR x 15 hovedstæder = 9 750 EUR pr. år. Direktivforslaget vedrører emner, som henhører under forskellige ministerier i hver medlemsstat. Der forventes afholdt mindst ét årligt bilateralt møde med disse ministerier i deres hovedstæder.
I alt	9 750	9 750	

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, herunder især små og mellemstore virksomheder

Forslagets titel:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester.

Referencenummer (fortegnelsen): 99004

Forslaget

1. Behovet for en EF-lovgivning på området

Forslaget indebærer en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (postdirektivet). I henhold til artikel 7 i dette direktiv skal der nemlig fastsættes en tidsplan og minimumskrav for den yderligere gradvise og kontrollerede åbning af EU's postmarkeder, nærmere bestemt således, at der foretages et første skridt i 2003, og fastlægges en tidsplan for det efterfølgende skridt i 2007.

Det er nødvendigt at koordinere markedsåbningsprocessen på EU-plan for at nå frem til et helt gennemført indre marked for posttjenester, for at give virksomheder, hvis postaktiviteter ofte udgør en væsentlig del af deres erhvervsaktivitet, adgang til posttjenester af god kvalitet på ensartede vilkår i hele EU (specielt når de sælger varer og tjenester på tværs af grænserne i EU), for at sikre lige muligheder for alle postvirksomheder i EU og for at bidrage til den sociale og økonomiske samhørighed ved at garantere alle borgere, at befordringspligten vil blive opfyldt på ensartede vilkår, uanset hvor de bor.

Konsekvenser for virksomhederne

2. Hvem berøres af forslaget?

Alle postkunder, specielt erhvervs kunder, vil blive berørt af markedsåbningsforanstaltningerne i dette forslag, idet de vil få adgang til mere konkurrencedygtige tjenester og en større række posttjenesteudbydere.

Både de eksisterende og nye postvirksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, vil desuden få bedre muligheder for at udvikle deres tjenester eller for at komme ind på nye markedsområder som følge af den foreslåede markedsåbning. Specielt vil små og mellemstore virksomheder måske kunne levere tjenester på lokal eller regional basis.

De befordringspligtige virksomheder, som i øjeblikket har gavn af eneretten på de tjenester, som der ifølge dette forslag skal indføres konkurrence inden for, bliver nødt til at forberede deres organisationsmæssige og forretningsmæssige strategier til et marked med konkurrence, men i praksis har de allerede været i gang med denne omstillingsproces i flere år.

3. Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?

Postvirksomhederne bliver nødt til at tilpasse sig de mere konkurrenceprægede betingelser i postsektoren, som vil blive en følge af den foreslåede markedsåbning. I henhold til det nuværende postdirektiv kan medlemsstaterne allerede indføre tilladelsesprocedurer for postvirksomheder, og disse procedurer vil sandsynligvis også dække transaktioner inden for de markedssegmenter, der netop er liberaliseret som følge af dette forslag. Under visse betingelser kan heri indgå bidrag til en udligningsfond, der etableres med henblik på at sikre, at befordringspligten opfyldes, hvis eneretsområdet ikke anses for at være tilstrækkeligt til dette formål.

4. Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

Den foreslåede markedsåbning vil øge både udbuddet af og efterspørgslen efter posttjenester, den vil styrke virksomhedernes mulighed for at komme ind på postmarkederne, den vil være et incitament til at planlægge fremtidige investeringer, og den vil som følge af den forventede markedsvækst på grund af markedsåbningen være med til at sikre, at befordringspligten opfyldes på lang sigt, og opretholde beskæftigelsen i sektoren, idet den styrker de traditionelle posttjenester, der nu er stillet over for kravet om at tilpasse sig den nye teknologi.

Postkunderne, herunder de små og mellemstore virksomheder, får glæde af den højere servicekvalitet, lavere takster og mere kundeorienterede posttjenester.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for de små og mellemstore virksomheders særlige situation (lempeligere eller særlige krav)?

Da foranstaltningerne i forslaget vil gavne de små og mellemstore virksomheder ved at give dem mulighed for at få en større andel af postmarkedet, er det ikke nødvendigt med særlige foranstaltninger. De små og mellemstore virksomheder vil også få gavn af, at nye virksomheder på markedet vil fokusere på deres markedsnichebehov.

Høring

6. Dette forslag udspringer af mandatet i postdirektivet, som var resultatet af en meget omfattende høring. Forarbejdet til denne foranstaltning har hovedsagelig bestået i en række undersøgelser af situationen i postsektoren og den potentielle virkning af den foreslåede markedsåbning. Der har været foretaget en omfattende høring af de berørte parter.

Overvågning og granskning

7. De markedsåbningsforanstaltninger, som dette forslag indebærer, bliver en del af den lovgivningsmæssige ramme for postsektoren, som er fastlagt i postdirektivet. Denne ramme vil løbende blive gennemgået af Kommissionen, og Kommissionen kan forelægge forslag om yderligere foranstaltninger, som måtte være nødvendige som følge af vedtagelsen og gennemførelsen af dette forslag.

Kontakt

8. Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til Fernando Toledano, Generaldirektoratet for Det Indre Marked, kontor D 3, tlf.: (+32-2) 296.81.77, som også gerne besvarer forespørgsler og modtager kommentarer.